

had gebracht.⁴⁴ Bovendien bestond de Koninklijke Algemeene Vereeniging voor Bloembollencultuur honderd jaar. Onderdeel van de tentoonstelling waren dan ook anderhalf miljoen bloembollen.⁴⁵ Aanvankelijk twijfelde de gemeente of ze dit evenement moest organiseren. Niet alleen omdat een havenstad niet de meest voor de hand liggende plaats voor een tuinbouwtentoonstelling is, maar ook omdat de financiële middelen beperkt waren, en vooral omdat niet de indruk moest worden gewekt dat er iedere vijf jaar een grootschalig evenement zou zijn. Maar bovenal aarzelden de bestuurders omdat Het Park zo populair was bij de Rotterdamse bevolking en een evenement schade zou toebrengen aan het terrein en de beplanting. Toch kwam de tentoonstelling er, met de nadrukkelijke opdracht van het stadsbestuur aan de organisatie 'Het Park niet aan te tasten doch het integendeel overeenkomstig zijn belofte glorieuzer uit de tentoonstelling te voorschijn te laten komen'.⁴⁶ Een belangrijk argument voor de tentoonstelling was dat het gezelligheid in de stad zou brengen, want na vijftien jaar handen uit de mouwen voor de herbouw was het centrum nog steeds een winderige onherbergzame vlakte waar mensen niet graag kwamen. Daarnaast bood een evenement als dit Rotterdam de mogelijkheid zich internationaal te profileren als een moderne handelsstad. Het was immers een internationale tentoonstelling, die de betekenis van de Nederlandse tuinbouw liet zien en zo de positie van Nederland als leverancier van goede tuinbouwproducten duidelijk naar voren zou brengen. Dat was op dat moment uitermate

belangrijk vanwege de oprichting in 1957 van de Europese Economische Gemeenschap, met een gemeenschappelijke markt voor goederen en diensten. Nederland wilde laten zien dat het kwaliteitsproducten maakte door wetenschappelijk onderzoek naar betere en gezondere gewassen, en indruk maken door de productiemethoden en de export te tonen. De bekende landschapsarchitect J.T.P. Bijhouwer ontwierp samen met M.J. Vroom de hoofdopzet voor het terrein. Van den Broek en Bakema waren opnieuw verantwoordelijk voor de bebouwing, zoals de paviljoens en de brug over de Westzeedijk. Van tevoren werd duidelijk afgesproken dat het 'idee van de tuinarchitect primair bepalend boven die van de bouwarchitect' was en dat de gebouwen ondergeschikt dienden te zijn aan de natuur. Duidelijk een omslag ten opzichte van 1955 en 1950.

Op het Dijkzigtterrein werd gebruik gemaakt van de bestaande Ahoy'hal en Energiehal. In de hallen kwamen tentoonstellingen en de mogelijkheid de tuinbouwproducten te proeven of te kopen. Op het binnenterrein stonden kassen en op het plein voor de hallen bloemenpodia. Deze waren vormgegeven in de landschapsstijl van de jaren zestig, met rechte lijnen en vakken. Museum Boijmans werkte mee met een tentoonstelling over landschapschilderkunst. In de tuin van het museum kwam een rosarium met een wedstrijd voor rozenkwekers, in de besloten tuin met kleine vakken vol rozen die er nu nog steeds ligt.

Bijhouwer deelde Het Park in 'harmonie met de aanwezige beplanting in het oude, dertig hectare grote Park met zijn majestueuze